

„Soča“ izhaja vsak petek in velja o pošti prejemanja ali v Gorici na dom došljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „Pob. Luničah“ se plačuje za navadno tistop. no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starom trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semenških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Via Mercato 12, naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

ISKRICE.

Država je največja človeška družba, ki se nahaja na svetu, in ima najširši in najvišji častni namen, ki ga mora doseči; zato potrebuje največjih in najrazličnejših sredstev. Državi je v prvi vrsti na tem, da varuje življenje in premoženje, gmotno in dušno, svojim državljanom, da skrbi za mir na zunanji in za varnost na znotraj, da varuje in dela pravico, da pospešuje gmotni in dušni razvoj svojega ljudstva. Do tega nima država samo pravice, ampak to je njena dolžnost, kateri se ne more izneveriti, ako hoče ohraniti bogoj svojega obstanka. Jako krivo je mnenje neliberalnih liberalcev, da država ima nalogo, poskrbeti njihovim privržencem mastne službe, a njih nazorom zmago z bajoneti, paragrafi, jočami in z vso silo, katero more država napeti.

Da doseže država svoj visoki namen, mora obrabiti svojo skrb na vse vrste državljanov in popolnovati vsa sredstva, ki jej služijo. Pri tem svojem delu je država vezana na naravni zakon, kateremu ne more oditi, na zakon namreč, da njeno delo ima neposredno pridruženo plačilo ali kazen, kakor je zaslužilo. Pri pojedinem človeku velja isti zakon, pa ni vselej tako očitno, ker pojedinci imajo nevidno dušo, v kateri se marsikaj popravi ali zakrivi, česar ne vidimo. Država pa nima enotne duše niti večnega obstanka; zato je uže narava ali njen stvarnik reč tako vpeljal, da državna dejanja imajo v sebi neposredno zvezo s plačilom ali s kaznijo.

Država, ki izpolnjuje svojo nalogo, ki varuje pravo in dela pravico, ki pospešuje splošno blaginjo državljanov v gmotnem in dušnem oziru, ima tudi dovolj sredstev, da vztraja na svojem vaostanskem popolnovanju. Ko pa neha podpirati pravico in pravo, ko zanemari vire gmotne in dušne sreče, začne manjšati se tudi blaginja narodov in začnejo krčiti se sredstva uspešnega državnega delovanja. Tako kliče ena nesreča drugo, in če ne pride kdo o pravem času in ne ustavi brezpametnega kolovratenja, država tako ošiki in premoženji in tako oslabi na duhu in razuzdanostjo in aurovostjo, da postane plen drugih držav, ki se svojo čilostjo in naravnim vedenjem vlečejo na se to, kar se je izneverilo svojemu poklicu in svojemu naravnemu zakonu.

V Avstriji smo doživeli čas, ko je brezpametni liberalizem vladal brez ovire in z mladenškimi pogumom. V naglici sklenile so se določbe, po katerih je bilo mogoče pojedincem, ki so bili za to spretni, namreč židom in njihovim krščenim somišljenikom, spiti se do moči in do bogastva, med tem ko je kmet obrtnik in rokodelce lezel vedno bolj v dolgove ter privajal se novemu „prostemu“ življenju. Vse državne naprave: sodnije, beriči, žandarji, vse „pridobitve“ novega časa: „prostost“ tiska, združevanja, zadolževanja zemljišč itd. služilo je tem ljudem. Javno časnikiarstvo in visoke šole so to hvalilo, priporočale in zagovarjale. Brez nekdanje pomoči bili so le oni, ki so brenpeneli po nekdanjih, času primerno prenovljenih in zboljšanih razmerah. Tako je prevladala v državi sebičnost posameznikov čez splošno blaginjo in država je mnogo trpela v gmotnem oziru, ker so se zv šali dolgovi, med tem ko so propadali viri bogatije in vernosti, davkov in vojaštva, namreč trgovina, obrtnija in kmetijstvo. V enaki meri propadala je dušna blaginja: resno učenje v vsakovrstnih strokah in pravno življenje, urejeno po verskem prepričanju. Žalostne razmere, ki so tirale državo vedno globeje!

Hvala Bogu, da to je trpelo le malo let. Naši državniki so spoznali nevarnost novih „pridobitev“ ter so začeli razmišljovati, kako bi se ustavil nenaravni tok in bi se zopet vzbudilo ono življenje, ki je bilo v prvotnem zakonu države in narodov. Tako se je vseh stvari začelo to delo, in reči moramo, da je vsaj nekaj že doseglo. Posamezni predlogi, ki so se v zadnjih letih v državnem zboru sprejeli v povzgljo in v korist obrtnikom, delavcem in javnim podjetjem so iskricice, ki pričajo boljše spoznanje o državnih potrebah in dolžnostih, iskricice, ki so sposob-

ne zanetiti zopet ogenj veselega in čvrstega državnega življenja tam, kjer je bilo že skoraj zamrlo.

Tem iskricam pridružila se je nova, ki morda oživi in okrepi življenje kmečkemu stanu ki je zdaj največ trpel. Po se lanji šegi razkosavale so se kmetije, ako je posestnik umrl brez testamenta, in tako je iz ene kmetije nastalo po pet, šest beračij. Temu hoče nova postava konec storiti ter določiti, da kmetije srednje velikosti se v navadenem slučaju ne smejo deliti, temveč kmetijo dobi le eden dedič, bratje in sestre pa postavni delež v denaru v treh letih po smrti očetovi. V ta namen bo kmetija po smrti kmetovi cenjena, dolgovi se od vrednosti odštejejo, in kar ostane, se razdeli. Državna postava izreče pa samo glavna načela v tem oziru. Za vsako deželo mora se deželni zbor posobe skleniti postavo, s katero se dloči, katera posestva imajo veljati kot srednje velikosti in torej spadati pod to postavo. Deželna postava tudi lahko določi, da glavni delič dobi lahko več ko drugi, vendar tako, da ta poboljšek ne bo presegal ene tretjine čiste vrednosti take kmetije. Tudi to bo določeval deželni zbor, ali bi se ne dalo omejiti ali sploh prepovedati razkosovanje ali nakupovanje takih kmetij brez ozira na to, da kdo umrje brez oporoke.

Vse dobro ne pride kmetu po tej novi postavi, ali nadejamo se, da bo vsaj nekaj koristila. Tolaži nas to, da se je država spomnila tudi kmeta, in prepričani smo, da to je le prvi korak k nadaljnim premembam na boljše. Zato srčno pozdravljamo tudi to malo iskricico.

Dopisi.

V Gorici, 16. nov. — Od vseh stranij naše dežele in sosednjih pokrajin prihajajo poročila, kako se na razne načine slavi štiridesetletnica vladanja našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Na Goriškem bila je prva slavnost te vrste v Brdih 24. junija t. l., potem 15. julija v Selu, kjer so se zbrala podporni in bralna društva iz Gorice, Ajdovščine in Lokavca ter promnogo občinstva. O tistega dne ni pretelka potem nedelja ali praznik, da bi ne bilo kje take slavnosti, pač pa se je prigodilo, da so se priredile eno in isto nedeljo po tri, štiri slavnosti na raznih krajih. Tekmovali so v tem občinski uradi, starešinstva, županstva, duhovstvo, razna društva, šolska vodstva, različni uradi ter občinstvo vseh stanov.

Prišel je čas, da tudi goriški Slovence, ki so se na več krajih in pri raznih prilikah udeležovali teh svečanosti, pokažejo še posebe se svojo slavnostjo udanost in zv. stobo do presvitlega cesarja in preslavne hiše habsburške. Goriška čitalnica, ki je najstareše slovensko društvo v Gorici, vzelo je to zadevo v roke in pripravila lepo svečanost za dan 1. decembra t. l., ki bo v soboto, tisti dan pred cesarjevo štiridesetletnico. O ukusni in sprotni pripravi za tisti večer ne dvomimo, ker vemo iz skušnje, da kadar se čitalnica resno poprime kake reči, jo tudi častno izvede. Ta slavnost bo imela pa to posebnost, da se okolo čitalnice kot svoje matere zberejo vsa druga goriška narodna društva, da bodo dostojno praznovala pomemljivi dan. — Zato opozajamo že zdaj toliko mestne, kolikor zunanje Slovence na lep večer in krasno slavnost, ki se pripravlja.

Ajdovščina, 13. nov. 1888. — Starešinstvo naše občine sklenilo je v posebnej seji dne 9. t. m. osnovati v proslavo štiridesetletnega vladanja našega presvitlega cesarja ustanovo za n pravo občinske hiše za siromake, združene z bolnišnico, in je odredilo v ta namen svoto 500 gl. iz obč. blagajnic. Ravno toliko se odredi vsako leto v ta namen tako dolgo, da bude mogoče to jako koristno delo izvršiti. Dne 2. dec. pa se razdeli mej siromake 40 gl. — Ta načina praznovanja visocoga spomina je pač hvale in posnemanja vredno.

Tudi naše društvo „Edinstvo“ bude slavilo štiri-

desetletnico z veselico se srečkanjom, koje čisti dohodek je namenjen ubogej šolskej mladini, in sicer na večer 1. decembra t. l.

A tudi naša šola priredi v isti namen popoldne 2. dec. lepo zabavo s šolsko mladino. Da dobro izpade, nam je porok naše vrlo in marljivo učiteljsko osobje, posebno neutrudljiva učiteljica, katera je že večkrat pokazala, kako sposobna je mladina za igre, če jo vodi dobra roka.

V Ajdovščini, 14. nov. — Sv. Martin udarjal je navadno vipavcu-vinu ceno in nas je se avojim „letom“ ogreval. Letos se je temu izneveril. Vinu našemu ne poznamo še cene, ker pijo le „istrijana“. Črn ko zajéja kri, sladak ko med, ni drag in toče prav gladko. Krajani tarnajo, ker ne morejo svojega vina razprodati. Temu so si pa nekoliko sami krivi, ker sami po krémah raji poprašujejo po istrijanu, kakor po domačem pridelku. Prenajeta cena — 14 fr. hl. — je pa tujee odgnala. Gorenjcev ne vidimo. Pokukali so res — kakor trde — nekteri Kranjoi skoz „Razdrto“ na Vipavsko in zavili jo v Poddrago. Ker jim je bilo vino glodé cene preslano, mahnili so jo praznih rok po Sežani v Istrijo.

„Leta“ sv. Martina letos ne bodo. Burja razajala je prošli teden, kakor o sv. 3. kr. jih, tor je vse premrazila. Bolj pridne je tudi nagradila ter jim repo pod sneg in led pospravila. Morda se kaj utepi! Dal Bog povoljnega vreme na vsaj dne 2. decembra.

Kako da bi i naša občina najdostojneje in v duhu Nj. Veličastva proslavila omenjeni, za vse Avstrijce preimenitni dan, sešli so se te dni naši očetje k posvetovanju in so sledeče ukrenili:

Našim potomcem v vztrajen spomin na blagotvorno in slavno štiridesetletno vladanje Nj. Veličastva našega presvitlega cesarja Franca Josipa I. osnuje občina Ajdovščina ubožniško — bolniško ustanovo. Kot prvi prinos tej osnovi položi občina dne 2. decembra 500 fr. iz občinske blagajniče. Ustanova naj se dovrši z vsakoletnimi — po občinskih dohodkih — opredeljenimi svotami. Onega dne razdeli se med uboge občinarje 40 fr. in odloči se tudi okolo 15 fr. za nakup 100 knjizice „Fran Josip I.“, ktere se razlede med učence po njih veselici onega dne popoldne. Tako bomo praznovali dan v blagotvornem smislu! Kar se pa dnevne svečanosti same tiče, vršila se bude tako! Na predvečer pokanje moždarjev, pritrkovanje zvonov in razsvetljava mesta pri ugodnem vremenu. Drugi dan budnica, okraši se mesto z zastavami; ob 10. uri sv. maša, kateorej bodo starašine skupno prisostvali; po sv. maši sestanek k slovesni seji. Popoldne ob 3 veselica učenec v šoli.

Iz Plavi, dne 13. novembra. — Danes popravljajo ali pripravljajo novo cesto „čez Gradec“ v Brda; toda ne naši obsočni Plavci, katerim hudobni jeziki oponašajo, da nimajo „glave“ za to, ampak podnebni plavci, ki plavajo čez hribe in doline, gnani o raznih vetrov. Ti plavci zasipajo danes z belim peskom grape čez Gradec, da se vse kadi; ako se ta pesek ne zvodoni, vozili bodo rebulo kmalu čez Gradec — na vlakah. Oj hitri napredek! Popevajte Brici, bodite veseli!

Povedala si nam, draga „Soča“, da vikarjat Plave ni od visoke c. k. vlade potrjen. Meni in drugim se to čnduo zli. Zakaj so bili naši možje tako zanikrni, da niso o ugodnem času vladnega potrjenja priskrbeli?

(Dopisnik govori dalje o težvah, ki so se delale v neki zadevi ranjkemu vikarju ter omenja pri tem družine in osebe, katerim je gotovo najljubše, da se take reči ne spravljalo na dan. Kdor kaj more, naj pripomoro, da se popravi, kat je bilo zamujeno, in tedaj bo gotovo vsakdo vesel. Vsakdo, ki kraje pozna, rad pritrđi, da je duhovnjia v Plaveh potrebna in koristna. Ur.)

Z Idrije pri Bači, 14. nov. — Ko so napravili pri Sv. Luciji „Slovensko bralno društvo“, je tudi tukaj pristopilo precejšnje število udov. Zato pošiljajo časopise tudi v to vas. Odločili smo torej sobo in sicer v pritličnih prostorih g. Janeza Lebana, v katero se shajamo k čitanju. To sobo je bil prišel pogledat pred kratkim časom čuden inženir. Tukajšnji lovci so namreč pred nekaj dnevi na lovu ranili zajca v srednje noge; ta pa se ve, bolečin ves omamljen, je krivencal proti vasi. Prišel v vas pa naravnost v omenjeno sobo, ki je bila slučajno odprta.

Menil je morda, da tukaj, kjer se toliko bere o ravnopravnosti, bode tudi zanj varen kotiček. Ali revež se je zmotil. Ko ga hišni gospodar ugleda, ga prime in živega izroči lovcu. Ta dogodka je povzročila mnogo smeha, posebno pri nekaterih, ki jim je omika deveta briga. Mi pa se hočemo krepko držati svojega mladega društva, ker prepričani smo, da se priprosto kmečki človek s nobeno stvarjo toliko ne omika, ko s branjem koristnih časopisov in knjig. Nikjer se človek tako pošteno in dober kup ne razveseljuje, kakor v društveni sobi, posebno pa pri društvenih veseljih. Torej le marljivo prilivajmo mlademu drevcesu, da priraste v krepko drevo, pod katerim se bodedo prijetno senčili, in uživali zlahka sad, sad omike in napredka! (Oglasite se večkrat! Ur.)

Iz Volč, 13. novembra 1888. — Prihodnjo nedeljo v dan 18. nov. t. l. slavilo bo le tuk. županstvo, združeno s čest. župništvom, c. k. in. straže oddelkom, veteranskim društvom, krajinim šols. svetom in bralnim društvom, 40letnico vladanja Njeg. Vel. presv. cesarja Fran. Josipa I., 300 letnico spominka na stulenou in napeljavo vode v gorejni del vasi po tom le redu: Ob 10. uri sveta maša; po maši obdarovanje šolske mladine in blagoslovljenje novih dveh vodotokov; o 1/3 skupni obed v gostilni pri „Kofolu“; o 5 1/2 razsvitljiva spominka na starem studencu in kratk. nagovor na občinstvo; ob 6 1/2 domača veselica, oziroma „beseda“ v dvorani „Bralnega društva“ po tem sporedu: 1. Slavnostni govor., 2. Cesarska himna. 3. Deklamacija: Naš cesar. 4. Pesen k 40letnici vladanja Njegovega Vel. 5. Igra: Ponesrečena glavna skušnja. 6. Pesen: „Na straži“ in 7. Tombca; potem skupna zabava.

Iz Kanala, 14. novembra. — V zadnji „Soči“ smo brali, da obligacija goriške zemljiške odveze št. 95 črka A za 200 gl., ki je del premoženja naše župnijske cerkve Marije Device v nebo vzete, je bila izsrečkana 31. maja 1885 in da od 1. novembra tistega leta, torej uže tri leta, ne tečejo več obresti od nje, da torej prečastito oskrbništvu naše kanalske cerkve pusti, da cerkveni denar uže toliko časa mrtev leži. Ako računimo obresti le po 5 od sto na leto, kar je danes najmanj, da se plača, znašajo obresti od 200 gl. v enem letu 10 gl., a v treh letih 30 gl.? Ta znesek se je do sedaj zgubil za našo cerkev.

Tu bi radi prašali, kaka so pa letni računi naše župnijske cerkve? Ali je navedena v računu ta glavničica ali ne? Če je navedena, ali so zaznamovane obresti ali ne? Če niso vpisane obresti, ali se je zavezalo prečastito oskrbništvu, da jih poverne, ali ne? Ako se ni zavezalo, iz kakih postavnih razlogov je to opustilo? Če ni za to postavnih razlogov, kedar upa, da to zgubo popravi? Če nima upanja, da bi boljše gospodarilo, kako dolgo misli še ohraniti upravo naše staroslavne župnijske cerkve v svojih rokah?

Tega ne prašamo iz neporednosti, škodoželjno sti, nevošljivosti, hinavske natančnosti, prisiljene vestnosti ali radi škandala, ampak iz resnega prepričanja, da tak nered glede tega, kar nam je v občini najsvetejše, glede naše cerkve, mora žaliti vsakega domoljubnega človeka in vsakega Kanalca, ki drži kaj na čast svoje starodavne župnije, ter z iskreno željo, da bi se povrnil stari red v naše cerkveno gospodarstvo, da bi se tekoči stroški pokrivali s tekočimi dohodki, da bi se ne predlagali računi za leta, za katera je še polno neplačanega dolga za navadne cerkvene potrebe, kakor velja to za leta 1884, 1885, 1886, 1887 in 1888. Za prva štiri leta so gotovo že računi položeni, ker tako zahteva modra cerkvena in državna postava, cerkev ali ni plačala še vsega za tista leta. (Daljih odstavkov nismo mogli priobčiti, ker so preveč osebni. Pritožba na velečastni knezoškofijski ordinarjat je seveda prosta vsakemu župljanu. Ur.)

Iz Avč, 15. novembra. — Po štirinajstih letih bili smo zopet enkrat veseli ter smo se krepko vrteli na plesiščih sredi vasi. Kanalski sejem privabil je mnogo ljudstva iz hribov v Kanal, ki je moral skozi Avče naprej in nazaj. To priliko porabil je naš pobožni župan g. Peter Zbogar, da bi se prikupil Avčanem za prihodnje občinske volitve, ki bodo prihodnje poletje. Klaverna obraz in počasnih korakov taval je najprej k častitemu gospodu vikarju Janezu Jugu, svojemu najboljšemu in edinemu prijatelju v vsej

občini, da bi se z njim pogovoril o javnem plesu, za kateri so prosili nekateri k temu nagovorjeni fantje po štirinajstih letih. Kaka kadila je častiti gospod vikar zažigal in kake molitvice je nad gresnim Kašarjem izgovarjal, da bi mu pregнал iz glave muhasti ples, živ človek ne ve. Le to je gotovo, da župan je dal brez najmanjše potrebe dovoljenje za javni ples v „poštenem komunu“ in da sovražniki Avške občine menijo, da jim bo ples služil kot pokrivalo, s katerim bi radi pokrili svoje laži, dobičkarije in splošno pohujšanje. Pa lahko, da pride drugače.

To je bilo v ponedeljek pred sv. Martinom, da smo se do sita veselili; ali drugi dan, v torek, prišla je pepelnica, dan pokore in kazni, dan joka in zlihovanja, ki je trpel do noči in še čez. In da bi bili trpeti mi, stari in mladi gresniki, ki nismo čuli iz ust svojega čuvarja tisti dan pred plesom niti najmanjšega svarila, onomina ali prošnje, naj bi bilo v božjem imenu Ali kazen so dobili in čutili naši nedolžni otroci, ki so komaj dorasli, da hodijo v šolo. Radi plesa bili so zaprti, da so ostali od 8. ure zajutra do 1. popoldne brez jela in pila. In dobili so jih po plehah in ramenih, da so se jim plave mule poznale. Dekleta so hudo trpela. Z jokom in stokom prišli so otroci domov, kakor da bi se bili z vojske vrnil. Rajovanje in tulenje iz šole idočih otrok slišati je bilo po vsi vasi. Neka deklica leži od tistega dne. Bila je že prej boleha in slabotna; to novoščno vzgojevanje dalo jej je mogoče zadnji udarec, da sklene svoje mlado življenje. Neka druga deklica se je po noči vsako toliko prestrašila ter je v postelji poskočila. Znamenja pretepanja poznala so se še drugi dan, in otroci se boje kakor hudimarja svojega vzgojevalca. Materam je bilo pri sreci, kakor betlehemske žene, ko so jim trgali otroke z naročij. Tako smo imeli za kratko veselje dolgo trpljenje. Za to se imamo zahvatiti našemu gospodu županu in —

Avče, 12. nov. — Nehvaležnost je plača sveta, pravi star pregovor, ki se je že pogosto uresničil in ki se najbrže še veliko krat uresniči, ako ne bo kmalu sveta konec. Skoro se zdi, da imamo tudi v svoji občini očiten izgleđ nehvaležnosti, katerega je dal, kar bi ne bil nikdo pričakoval, naš spoštovani občinski načelnik. Pravim, da zdi se tako, kajti zatrdne razsodbe ne morem in nočem izreči.

Pri nas je navada, da obhajamo vsako leto cesarjev god in cesarjevo rojstvo z veliko slovesnostjo. Tisti dan se pritrkuje z zvonovi, strelja se s topiči in dušni pastir (zdaj častiti gospod Janez Jug) ima slovesno službo božjo. Razen te imamo še drugo navado, da častiti gospod vikar bere navadno po vsakem mrliči tri svete maše, namreč ko leži mrlič na mrtvaškem odru, ter osmi in trideseti dan po smrti.

Tudi letos oznanil je častiti gospod nunc na dotično nedeljo, da ta in ta dan bo cesarjevo rojstvo in da bo imel slovesno sveto mašo, ter je povabil slavno starešinstvo in vse občinstvo k službi božji. Prigodi se, da med tem časom umrje županova hčer in da leži prav na dan cesarjevega rojstva na odru. Gospod vikar je vedno presunjen udanosti do presvetle cesarske hiše, ali njegovo mehko srce je tudi sprejemljivo za razno utise, posebno o smrti katerega odraslega človeka.

Sožaljuoč z žalostnim županom razglasi poobčini, da na cesarjevo rojstvo ne bo napovedane maše, ker se ne spodobi veselje, kadar je v vasi žalost, kadar je človek na parah. Izostala je torej maša in ž njo tudi streljanje in pritrkovanje zvonov, in bila je tisti dan črna maša po ranci županovi hčeri. Bog jej dij vočni mir in pokoj; bila je dobra deklina.

Vsako lahko spozna, da častiti gospod vikar je napravil s tem gospodu županu, svojemu zvestemu in najboljšemu prijatelju, prav veliko uslugo, ker je v sebi tiščal in dušil patrijotične čute, da bi užaljenemu očetu pokladal hladečo mazilo na ranjeno srce. Vsako lahko spozna, da taka tolaživna usluga se ne plača z denarom, če tudi bi bil župan plačal za vse tri sv. maše 16 gl., kakor jih je plačal gospodov sosed, ali celo 19 gl., kakor so jih posteli po ranjkom Lahu. Vsako vč, da duhovsko opravilo in resnično srčno sočutje se ne more plačati z denarom. Denar je mrzel, brez srca in brez vrednosti za moža, ki živi oddaljen od sveta edino le svojemu vzvišenemu in svetemu poklicu.

Vsako bi bil torej pričakoval, da naš slavni gospod župan bo iskal vsake priložnosti, da bi se livaležnega skazal svojemu velikemu dobrotniku in najožjemu prijatelju, častitemu gospodu vikarju. Ali zdi se, kakor zgorej rečeno, da pri neki zadnji priliki gospod župan in tega imel pred očmi in da se je torej krivoga storil grde nehvaležnosti proti svojemu dobrotniku. To je bilo tako le.

Nikdo ne vé, kako je pršlo našim fantom na misel, da so prosili za ples, kajti vže štirinajst let niso plešali in so se bili temu skoro odvadili. Resnica pa je, da so prosili za dovoljenje in da gospod župan Peter Zbogar, ki je govoril o plesu z gospodom vikarjem, jim ga je dal brez najmanjšo težave in brez ovire. Vsako si lahko misli, kako je moralo to dovoljenje boleti našega častitega gospoda vikarja, kateremu je dolžnost, biti vnetemu za čast božjo in za izveličanje izročeni mu ovčic, kateri telaj kot dušni

pastir nikakor ne more odobravati javnega plesa sredi vasi od ponedeljka zvečer do torka zajutra.

Kakor je meseca avgusta častiti gospod vikar vlivaj hladila in tolažbo v žalostno županovo srce, tako je polnil gospod župan s tem dovoljenjem vikarjevo, za vse dobro in vzvišeno goreče srce s pelinom žalosti in pravičae nejevolje. Rahlo čuteče srce častitega gospoda vikarja bilo je tako presunjeno nad nenavadnimi pripravami, da v nedeljo pred plesom ni mogel ni popoldne ni popoldne izpregovoriti izdatne besedice proti plesu. Še le v torek pomirila se je njegova vznemirjena in razdražena duša in tedaj so čuli in čutili naši otroci po plesu, kar bi bili morali odra-li ljudje ališati pred plesom.

In kljubu takemu razžaljenju kako spravljiv in ljubezniv je naš častiti gospod vikar. Z županom obdaje prijazno, kakor prej, kakor da bi se ne bilo nič zgodilo. Vse obduduje njegovo ljubeznivost in spravljivost; edino le neki čudni svetniki ga delajo odgovornega za — Avški ples

Politični razgled.

Državni zbor je imel seje v petek, ponedeljek in torek ter spet danes. Glavni predmet, o katerem se je razpravljalo, je vladni predlog o kmečkem dedovanju, katero omenjamo v uvodnem članku. Splošna razprava je končana in začela se je podrobna. Vlada je predložila tudi drug postavni načrt gledé kmetij, namreč načrt kazenske postave proti takim, ki iz navade in iz dobičkarije razskosavajo in razprodajajo kmetije po malih kosih ali parcelah.

Ogerski minister Tisza je predložil državnemu zboru načrt, po katerem bi se vsi sedanji ogerski dolgovi spojili v nov velik dolg, od katerega bi se plačevale manjše obresti, pa več let. Večina poslancev je za ta predlog, a okolo 130 jih je nasprotnih. Ni dvoma, da Tisza zmaga. Madjarski študenti se spet oglašajo; bili so pri Tiszi in ministru Fejervaryju ter prosili, naj bi za enoletne prostovoljce veljali oni ugodni pogoji, ki so veljali do zdaj. Ministra sta študente tolažila; ali obljubila nista nič.

Kralj Milan je poslal svoji soprogi Nataliji v Bukarešt vse, kar je imela še svojega v kraljevi palači (konaku) v Belemgradu. Pododsek, ki je bil v to odločen, pripravlja novo ustavo za Srbijo; a do zdaj ni dognal še nič stalnega. Najbrže po prizadevanju srbske vlade poklical je državni pravdnik dunajski urednike šaljivih in drugih listov pred se ter naznanil jim, da bo moral zaseči njih liste, ako bodo prinašali o kralji Milanu žaljive podobe ali besede.

Na Ruskem popravljajo ono železnico, na kateri se je bil car ponesrečil, ter iščejo uzrok nesreči. Prometni minister in drugi visoki uradniki njegove stroke so odstavljani in z novimi namesčeni. — Grki so praznovali petdesetletnico svojega kralja Jurija ter so se o tej priliki prijazno spominjali Avstrije.

Italija je potrošila 10 milijonov lir ali 5 milijonov goldinarjev za slovesen sprejem cesarja Viljelma. 1 milijon so dali za popravo in olepšavo kraljeve (oziroma papeževe) palače v Kvirinalu, 1 milijon za prevažanje vojakov k velikemu ogledu pri Rimu, 3 milijone za svrhe bojnih ladij pri Napelju, drugo pa za razne olepšave in za skrivno policijo. Za bojne potrebe in za mornarico bo minister zahteval novih 200 milijonov lir. Kje jih vzeti, je veliko prašanje, a do zdaj brez odgovora. Italijanske finance, ki so bile sicer prav dobre, začele so pešati, in zdi se, da jim ne bo mogel pomagati na noge nit: novi kazenski zakonik.

Na Španskem so spet zasledili neke zarote in pojavili so se nemiri in neredi, ki so obrnjeni proti monarhiji.

Na Francoskem je zmešnjava vedno večja in strankarstvo vedno silnejše. Kmalu se Francozi ne bodo več umeli in potreben jim bo kralj. Komisija, ki pretresa ustavo, se je izrekla proti gosposki zbornici in proti predsedniku.

Nemški cesar je prijazno odgovoril katoliškim škofom na pismo, s katerim so mu izrazili svojo udanost in zvestobo. Nemški listi pišejo neprijazno o notranji avstrijski politiki, oziroma o grofu Taaffeju. Mnogi razumevajo to

tako, da bo moral iti ali Taaffe ali Kalnoky, minister zunanjih zadev.

V Monakovem na Bavarskem je bil že v drugo po mrtudu zadet vojvoda Maks, ki šteje 80 let, oče presvetle naše cesarice. Danes došli listi naznanjajo, da je umrl večero jutro.

Domače in razne vesti.

Katoliški shod, ki je bil napovedan za dan 26. do 29. t. m. na Dunaji, odložil se je do meseca maja. Osnovni odbor naznanil v kratkem razloge za to premembo.

Drobne novice. Peter Augscheller, kontrolor pri tukajšnjem c. k. poštneju, imenovan je višjim upravnikom temu uradu, združenemu z brzojavnim. Mož je pošteni, kar ga je zvest in natančen uradnik; poleg tega potrebitelj in učen. Zato presrečno častitamo. — Društvo „Pro patria“ bo imelo v nedeljo 18. t. m. v Trstu svoj letošnji občinski zbor. Gledališko igro „Oreste“, katere je nameravalo za ta dan, je policija prepovedala. — V Gorici so sestavile nekatere gospe odbor, ki bo podpiral tukajšnje podružnico „Pro patria“ ter posebno skrbel za darove in razne potrebščine otrokom, ki obiskujejo propatrijni vrt in šolo v Podgori in pri Mostu. — V neki tukajšnji krčmi se je neki Goričan sprl z dvema vojakoma in civilistom, ker so ti peli slovenske pesmi. „Corr.“ hvali svojega moža, da se je hrabro ponašal, če tudi je bil ranjen. Pustimo mu veselje. — Sneg in mraz prišla sta tudi v Gorico; sneg je samo pogledal in se je hitro skopnel, mraz je pa trpel nekaj dnij. Večjo škodo napravila sta mraz in sneg v hribih, ker sta prezgodaj zagnala živino v hleve. Ako ne bo zgodnje pomladi, nastane lahko pomanjkanje potrebne piče. — Umrl je Jožef Zavadla, duhovnik, v bolnišnici vsmiljenih bratov v Gorici. Rojen je bil 3. marca 1845 v Gorjanskem (Klanci) na Krasu, posvečen 6. sept. 1871. Služboval je nekaj časa v Biljani kot kaplan; potem bolan, vedno pri vsmiljenih bratih. — Dne 13. t. m. je umrl Vincenc pl. Zuccato, posestnik v Ozeljanu, v visoki starosti 86 let. Bil je tudi posestnik v Gorici in cerkveni ključar N. v m. p.

„Matica slovenska“ v Ljubljani izdala in razposlala je za leto naslednje knjige: 1. Letopis Matice Slovenske za leto 1888. Uredil dr. Lovro Požar. 2. Slovenci in 1848. leto. Spisal Jos. Apih. 3. Prihajač. Povest. Spisal Fr. Dolinar. (Zabavne knjižice III. zvezek.) 4. Frana Erjavca Izbrani spisi. Uredil Fran Lovce. Prvi del. Pripovedni spisi. (Zab. knj. IV. zvezek.) — Matičarji iz goriškega poverjeniškega okraja dobijo svoje knjige pri čuvaji goriške čitalnice (Via Mercato 12). Za poštno in druge stroške plača vsak ud 10 kr. Pri tej priliki lahko se plača letnina za prihodnje leto 1889.

V Čerčičah priredé dne 18. novembra t. l. slavilci cesarjeve 40letnice veselico, ki začne v predvečer s streljanjem in umetnim ognjem. Ob enim razdeli tukajšnje županstvo istega večera med domače siromake 40 gl. iz občinske denarnice. Drugo jutro po slov. sv. maši, ki bole ob 9^{1/2}, blagoslovi se šolska zastava, katera se je naročila v ta namen za 90 gl. Po končani cerkveni slovesnosti pokaže se šolska mladina iz cerkve v šolo, kjer priredi šol. veselico s petjem, deklamacijami in otroško igro. Popoldne ob 5. uri začne slav. beseda v istem prostoru s petjem, deklamacijama, dvogovorom in gledališko igro. Po končani besedi razsvetljava in po tej banket, pri katerem se plača za osebo 50 kr. brez vina. Kdor se hoče banketa vdeležiti, oglasi naj se do dne 15. t. m. pri g. podžupanu Val. Kosovelu, krčmarju v Čerčičah.

Starešinstvo v Šmarjah sklenilo je v svojej seji dne 23. oktobra slaviti 40 letno vladanje Njih Veličanstva presvetlega cesarja dne 25. t. m. na ta način. I. Dne 24. t. m. zvečer kres, streljanje topičev in pritrkovanje zvonov. II. Dne 25. t. m. zjutraj budnica s streljanjem in pritrkovanjem zvonov. Ob 10. uri slovesna sv. maša, katere se vdeležijo starešinstvo, šolska mladina in poštni urad. Po sv. maši oddaritev šolskih otrok s knjižico „Cesar Frano Jožef I. 1848 — 1888.“ III. Popoldne služba božja in pol ure po tej veselici v prostorih g. Filipa Poljšaka, pri kojeh delujejo šolska mladina in cerkveni pevci s tem vspešdom: 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. Kantata. 4. Deklamacija. 5. Petje. 6. Igra: Oče naš, kateri si v nebesih. Gledališka igra v jednem dejanji (igrajo šol. otroci). 7. Petje. 8. Šaljiv prizor. 9. Petje. Vstopnina k veselici 20 kr., sedeži 10 kr.; ker je čist dohodek namenjen ubožnim šol. otrokom, se radodarnosti ne stavijo meje. Po veselici banket pri g. Fil. Štubelji, za osebo 1 fl.; kdor se ga misli vdeležiti, prosi se, naj bi to vsaj do 23. t. m. naznanil dotičnemu. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. K obilni udeležbi vabi najvljudneje
Slavnostni odbor.

Na Banjšicah sv. Duha bo proslavljala dne

25. novembra šolska mladež in občina štiridesetletnico vladanja Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Josipa I. po sledečem vspešdom: Na predvečer streljanje in zvonjenje. Dne 25. nov. zopet streljanje in zvonjenje ob zori. Ob 10. uri slovesna sv. maša, katere se udeležijo vsa šolska mladež skupne in starešinstvo. Popoldne pogostenje šolskih otrok z jedili. Ob 2 urah popoldne slovesne večernice. Vspešdom po večernicah v šolski izbi: 1. Cesarska himna, pojejo vsi šolski otroci. 2. Otroci zahvala Francu Josipu I., deklamuje učenka. 3. Po jezeru, pesen, pojejo nekateri učenci in učenke. 4. Soči — Š. Gregorčiča — deklamuje učenka. 5. Savici, pesen, pojejo učenci in učenke. 6. Trije svetovalci, dvogovor, govori učenci. 7. Slavnostni govor, govori predsednik krajnega šolskega sveta. 8. Srečkanje treh dobitkov: troje knjig in ena žepna ura.

V dvorani goriške čitalnice priredi velik koncert rodbina Omulec s prijaznim sodelovanjem znanih domačih diletantov v nedeljo dne 18. novembra 1888 ob 8. uri zvečer. Spoređ. I. Del. 1. „Na vrbskem jezeru“, stopaj za 2 citre vgl. Koschat, vredil I. Omulec ml. 2. „Na perotih miloglasja“, koncertni komad za 3 citre, vgl. E. Umlauf. 3. „Nazaj v domovino“, za citre na lok z glasovirom vgl. Jungmann. 4. „Martinovo“, šaljiva govornica. 5. „Na gorskem jezeru“, okrogle za 3 citre, vgl. Wagner. 6. „Piratski stopaj“, koncertna transkripcija za citre, vgl. A. Huber. 7. „V cerkvi“, koralno petje za 3 citre, vgl. Král. II. Del. 8. „Venec slovanskih pesmi“ za 3 citre, nabral I. Omulec. 9. „Adagio“ iz opere „Granadsko ponočno taborišče“, za citre na lok in glasovir vredil Vogl. 10. „Zgubljeni raj“ p. Koseski, deklamacija. 11. „Avstrijska črna vojska“, šaljiv potpourri za citre vredil I. Omulec ml. 12. „Lozeley“, valček, vgl. Strauss. Vstopnina: 30 kr. za osebo. Ker obeta bogati program prav prijetno zabavo, nadejamo se, da nas slavno občinstvo razveseli z obilno vdeležbo. V ta namen se prav toplo priporoča svojim rojakom rodbina Omulec.

Učiteljsko sežanskega okraja priredi slavnost v proslavo štiridesetletnice Njeg. Velič. ces. Frana Josipa I. v Sežani dne 18. novembra t. l. v prostorih hotela „pri treh kronah“ z naslednjim spoređem: 1. Ant. Hribar: „Cesarju Francu Josipu I.“, slavnostna kantata. 2. Slavnostni govor. 3. Ant. Hajdrih: „Jadransko morje“, zbor. 4. Sim. Gregorčič: „Pozdrav cesarju Francu Josipu I.“, deklamacija. 5. Fran Mayer: „Tičica gozdna“, oktet. 6. Hrabroslav Volarič: „Vesela družba“, mešani zbor. 7. J. Alešovec: „Eco uro doktor“, burka v enem dejanji. 8. Ples in prosta zabava. Pri plesu in mej posameznimi točkami bo svirala izvrstna godba. Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Ustopnina bo znašala 60 kr. za osebo. Čisti dohodek namenjen je v nakup spominskih knjižic za mladino vseh šol v okraju. K obilni vdeležbi vabi vljudno

VESELIČNI ODSEK.

Vabilo k veselici, katero priredi „Slovenski jez v Brdih“ v Kozani dne 18. t. m. v dvorani g. Jožefa pl. Reja. Spoređ. I. Beseda. 1. „Kdo je marš (odlomek) — moški zbor; Dr. B. Ipavec. 2. Govor. 3. Slovenska dekleta“ — valček za sopran in alt s klavirjem; Volarič. 4. Deklamacija: „Rabeljsko jezero“; S. Gregorčič. 5. „Venec Vodnikovih pesmi“ — samospeli in zbori s klavirjem; A. Forster. 6. „Poštena deklica“ — šaloigra v enem dejanji; M. Vilhar. 7. „Petelinčkova ženitev“ — šaljivi moški zbor; A. Hajdrih. II. Prosta zabava, med katero se izsrečkajo trije dobitki. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina 20 kr., — sedež 10 kr., — srečka 10 kr. Čisti dohodek namenjen je „Briski Cecil-Metodovej podružnici.“ Ako bo vreme preslabo odloži se veselica na dan 25. t. m. K obilni udeležbi vabi vljudno „Slov. jez“ odbor.

Obrtne strokovne šole v Ljubljani se pričéno 3. dec., vpisovanje pa 26. nov. Učenci (učenke) se morajo oglasiti s svojimi starši ali pa z njihovimi namestniki v pisarni strokovnih šol (Virantova hiša, Zvečarske uzice, I. nadstropje) ter dokazati, da so dovršili ljudsko šolo in spolnili 14. leto. — Otvorenje se bode slovesno vršilo v družbi s slavnostjo, ki jo priredi ljubljansko mesto v spomin 40letnega vladanja Nj. Veličanstva.

Javna zahvala. Blagorodni gospod Anton Saiz, trgovec v Trstu in tukajšnji posestnik, podaril je povodom 40letnice Nj. Veličanstva cesarja Franca Josipa I. tukajšnji ubogaj šolski mladini dva set goldinarjev. Za ta velikodušni dar se mu podpisano šolsko vodstvo v imenu šolske mladine srčno zahvaljuje! Vodstvo četverorazrednice v Komnu, 12. novembra 1888.

Sveta maša v čast sv. Cirila in Metoda za moški zbor. Postavil in prečastitemu gospodu, gospodu dr. Antonu Mahničju, profesorju bogoslovja itd. ulano poklonil Janez Carli. Op. 4 Cena 50 kr. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Založil skladatelj. Tiskali J. Blasnik-ovi nasledniki v Ljubljani 1888. Dobiva se v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani, pri G. Likarju v Gorici in pri skladatelji v Škofji Loki.

O verski šoli se je že mnoga govorilo in pisalo ter se bo še, dokler ne dosežejo roditelji pravice, da bodo smeli svoje otroke odgojevati v svojih veri, kakor jih odgojujejo v svojem jeziku. Temu se posebno novejši židi in framasoni ustavljajo, ki nečrno imeti vernih kristijanov, ampak le „ljudi“. Kaj namerava ta gospoda s šolo po svojem škopitu, razkriva Dr. A. Rohling, profesor bogoslovja na vseučiliški praškem, v svoji knjigi: „Die confessionelle Schule. Vertrauliche Briefe an einen Dreipunktebruder“ (framason), ki se naroča v vseh bukvarnah po 15 kr. Založil jo je Heindl na Dunaji, I. Stefansplatz 7. V naših krajih ne poznamo brezverske ljudske šole; ali kjer jo imajo, veliko trpe ž njo.

V proslavo cesarjevo izšlo je letos raznih knjig in knjižic, namenjenih posebno našim mladini, da se v nji vzbudi in utrdi ljubezen do domovine in do cesarja. Med nemškimi knjigami te vrste omeniti nam je posebno knjigo: „Perlen aus der oesterreichischen Vaterland-geschichte von Dr. Isidor Proschko“. Z živo besedo in vzvišenimi čuti, kakor pristojajo taki knjigi, opisuje sloveči pisatelj, ki je za nečrno mladež uže veliko lepega spisal, razne dogodke iz dogodivščine avstrijske. Če je katera knjiga sposobna doseči namen, ki smo ga omenili, je gotova ta; zato jo priporočamo onim, ki so veščim nemškega jezika. To ilustrovano knjigo je založil knjigotržec Leo Woerl na Dunaji, I. Spiegelgasse 12, ter jo prodaja, lično v platno vezano, po 80 kr. — V isti zlogi bo izhajal od novega leta 1889 naprej list z imenom: „Die Mission im hl. Lando“, ki bo štel na leto šest suopičev ali dvajset tiskanih pol v mali osmerki. List bo okrašen z raznimi ilustracijami iz sv. dežele in bo imel namen, opisovati ondašnje kraje in navade, posebno krščanska svetišča, tako da bo čitatelj vsaj v duhu potoval po sv. krajih, če tudi ne bo mogel tega telesno storiti. List bo stal za celo leto 2 gl.

Rojaki! Že mnogokrat poudarjalo se je v naši družbi, kako potrebno in važno bi bilo, da bi se osnovalo podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaju in storili so se tudi potrebni koraki, da bi se obistinil ta namen. — Slovenski klub na Dunaju skuil je po prevzvišenih mislih našega vladarja uresničiti ta namen o priliki štiridesetletnice njegovga vladanja; slovenski klub izdelal je pravila, katera so tudi že potrjena. — Ni treba natančneje opisovati nujnosti in važnosti takega društva, saj je znano vsakomu, kako hudo se često godi našim velikošolcem, ki nimajo od doma ni podpore ni vpešnih priporočil. — Ne samo, da si izpodkopavajo zdravje, da morajo duševno delati na vse pretege, da s tem zgubljajo moč in čas za učenje, odrivajo se tudi na pota, ki jih vodi od poklica, določenega jim po dovršenih naukih, ter se odtežajo na tak način narodnemu delu. — Temu naj opomore naše društvo; vauje naj velikošolca prvi čas bivanja na Dunaju revo in gladu, dajo naj mu priložnosti, pridobiti si kako postransko opravilo, ki mu ne jemlje vse delavnosti in časa. — Zvest, da smo s tem ustvarili preblago, naši narodnosti jako ugodno in nujno potrebno ustanovo, ta zavest osrčuje nas, da stopimo pred slavno občinstvo. — Prosimo tedaj rojake svoje, da bi pristopili skoro in obilo temu društvu kot ustanovniki, ali kot redni udje ali kot podporniki in da bi poslali — uvažuj, da društvo počne deliti podporo o štiridesetletnici Njeg. Veličanstva, — čim preje jim bode mječ, svoje doneske pod nadpisom: društvenemu blagajniku gospodu R. Puklju odvetniškemu koncipijentu, VII. Zieglergasse 65, na Dunaju. — Ustanovniki plačajo vsaj po 50 fl. eukrat za vselej, pravne osebe (občine, društva i. t. d.) po 100 fl., redni udje, to so oni, kateri prebivajo na Dunaju in njegovi okolici, vsaj po 3 fl. na leto, podporniki, in to je lahko vsak, vsaj po 5 fl. — Za odbor: Ivau Navratil, Jos. Ciperle.

Listnistica uredništva. Nekatere dopise (Kanal, Kras) in sestavke morali smo odložiti za prihodnjo številko.

Štev. 4607/1888

Razglas.

Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole so izpraznenji štiri štipendiji po 100 gl., kateri se podeli bodi uže vpisanim gojencem, bodi takim, ki se še le zdaj vpišejo za dveletni tečaj, ki je te dni začel.

Kot gojenci se sprejmo mladenci, kateri
a) so dosegli 15 leto,
b) znajo brati in pisati, kar se dokaže po sprejemem izpitu,
c) so krofke postave in izkažejo dobro нравno vedenje. Gojenci se deležijo vseh del na kmetiji in v drugem letu se morajo vaditi tudi v oskrbnih opravilih.

Ročna dela se odškodujejo z nagrado v denarju, katera se odmori s poselnim ozirom na vrednost storjenega dela.

Prošnje za sprejem s potrebnimi dokazi naj se izročijo vodstvu dotičnega šolskega oddelka vsaj do 25. tek. meseca.

Deželni odbor.
Deželni glavar: CORONINI.

Poslano.

Kakor čujem od raznih strani, baha se umirovljeni učitelj Armin Niderkorn, da mi je izkazal mnogo dobrot in da je šel celo po bogatejših hišah nabirat denarne podpore za me, da sem si s tem kupil častniško uniformo. To je vse gola nesramna laž in ako je res kod nabiral denar v mojem imenu, utaknil ga je v lastni žep ter je s tem učinil pregrešek sleparije, kajti jaz ga k temu nisem piti pooblastil, niti mu k temu privolil, niti sem o tem krj vedel. To povem javno vsem onim, proti katerim me hoči opravljati.

Anton Zavrtanik,
o. k. rezervni poročnik v Gorici.

Zahvala.

V imenu svoje in svoje znanke se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki so danes spromili k večnemu počitku najinega lepozabnega sinčka

Ivana,

posebno gosp. Karlu Caus-u, voditelju tukajšnje tri-razredne ljudske šole, in gospodični učiteljici L. Ferrigutti in drugim prijateljem in znancem. Žalujōča

Pieris, dne 13. novembra 1888.

IVAN KLUN, oče;
KATARINA KLUN,
rojena Giovanetti, mati.

ALBUME,

jako lične, za fotografije, za vpisovanje poezij, za nabiranje poštah mark in za vpisovanje glask (not) prodaja v Gorici G. LIKAR v Semenških ulicah h. št. 10. Primerni so za darila; oni za glaske so pa posebno pripravi pevcev v žep. — **Ilustrovan koledar** Narodne Tiskarne in „Žepni koledar“ Katoliške bukvarne prodaja G. LIKAR.

Lekarna Braunizer

uvažava neposredno najfineje zdravniško ribje olje z otokov Lofonden.

To ribje olje je najbolje in najfineje vrste in edino sposobno za zdravniško rabo.

Ribje olje, ki se prodaja v lekarni Braunizer, more se z vestjo priporočiti kot mogočno zdravilo in hranilo v vseh mrzličnih boleznih, v katerih prevaguje šibkost, kakor sušica, škrofoli, rahitizem, gnitje kostij, tori po vratu, šibkost pri otrocih.

Najbolje zdravilo, ki vrača moč pri okrevanju od težkih boleznij, kakor so mačuh ali vročinska bolezen, milijarja, itd. itd.

S tem zdravniškim ribjim oljem, katero, predno se razprodaja občinstvu, se natančno razkroji in preišče v kemični delavnici naše lekarni, pripravlja se ribje olje z železnim prahom ter ribje olje z jodom in železom.

Najbolja gladila za zobe tistemu, ki hoče ohraniti zdrave in lepe zobe ter dati jim priključivo svežost in prijeten diha.

Prodaja dišav ali črog — komijskih in zdravniških izdelkov — zdravilnih posebnosti — naravnih mineralnih vod — izdelkov za ranocelso zdravljenje — stvari s prožnega gumija in vulkanizovane robe — pasov — čistilnih brizgalnic vsake vrste — prožnih nogovic — zdravniških mijlov itd. itd.

Samo v lekarni Braunizer

Baročila za deželo izvršijo se hitro.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljalnice (Monte di pietà) vstanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bode dne 3. decembra t. l. in naslednje dni javna dražba (kant) nerešenih zastav III. četert leta 1887. t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca julija, avgusta in septembra 1887.

V Gorici, dne 30. oktobra 1888.

P. najvišjem povelji Njeg. ces. in kr. Velikanstva bogato založena, loterijskih prihodkov po c. k. vodstvu zagotovljena

XIII. DRŽAVNA LOTERIJA

za kupne vojaške dobrodelne namene 8.087 dobitkov v skupnem znesku 208.000 gold.

in sicer: 1 glavni dobitok s 100.000 gld. enotne papirne rente, s 3 pred- in podobitki po 500 gld., potem 10 dobitkov po 1000 gld. in 70 dobitkov po 100 gld. enotno papirno rente, slednjic dobitki v gotovini v skupnem znesku 80.000 gld.

Srečkalo se bo nepreklicljivo 23. decembra 1888.

Srečka stane 2 gld. a. v.

Natančneje določbe obsega igralni načrt, ki se dobiva brezplačno pri oddelku za državno loterijo (Stadt, Riomergrasse 7, 2. Stock, im Jacoberhofe), kakor tudi pri mnogo brojnih razpečalcih.

Srečke se dopošljejo poštnine proste.

Na Dunaji, meseca septembra 1888.

C. k. vodstvo loterijskih prihodkov, oddelek za državno loterijo.

Gospodu G. PICCOLI-JU, lokarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

Na Dunaji, 1887.

Vaša želodčeva esenca, koja sem slučajno spoznal, ozdravila me je popolno a neprenehljivo slabotnosti čreves in prebavnika, kakor tudi noznano mučeče trdo telesnosti. Dolgo iskal sem leka zoper to bolezen, ki mi je gotovo malo zadovoljnih uric v prihodnosti obečala; vse drugo zavživanje lečil bilo je zaman in odino le Vašej neprecenljive esenci se imam zahvaliti za popolno zdravje, ter Vam stanem, predragi gospod Piccoli, za vse dni življenja zanj najsrčneje udan in hvaležen.

Spiridijon Pokrajac, profesorski kandidat.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami, ki izhaja dvakrat na mesec na celi polji in prinaša poljedelsko, živinarsko, vinarsko in drugo članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izišle številke tistega letnika.

KMETOVALEC.

VRTNAR

je list s podobami, ki prinaša sadlarske in vrtnarske članke in izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovalec“ zastoj.

Klor se hoče oblačiti dobro, lično in ceno, obrne naj se na glasovito tvrdko:

Ignacij Steiner

v Gorici,

Gosposke ulice št. 5,

kjer se nahaja vedno velika zaloga možkih, deških in otroških oblek, ženskih in dekliskih jop, nepremočnih plaščev, ogrinjalk, triko, stanov in spodnjih kril.

Bogata izbira domačih in tujih rob; poleg najboljših delavne moči, da more tvrdka vsakterega, kolikor mogoče, zadovoljiti. Posnetek iz cenika:

zimске hlače od 3 gl. naprej,
zimska obleka od 10 gl. „
povihna sukinja od 10 gl. „
deška obleka od 7 gl. „
otroška „ 3 gl. 50 kr.

Vedno na razpolago angleške in francoške posebne mode za gospode in gospe.

Dr. J. Villat,

doktor zdravništva in ranocelstva, bivši polkovni zdravnik, leči od 9. do 10. zajutra in od 3. do 4. popoldne na Stolnem trgu št. 3, I. nadstropje.

ILUSTROVAN

Narodni Koledar za leto 1889.

Uredil, izdal in založil DRAGOTIN HRIBAR.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Glontinija v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popoln kalendarij, koledar, kateremu so pridružena tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanjih vladarjev evropski. Splošne določbe c. k. pošte. Brzjavni c. k. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Tekoče zlato, tekoče srebro,

s katerim vsakdo lahko pozlati ali posrebrni okvire in lesene, rudene, papirnate, usnjate in vsakošnje reči, da so prav krasne in trajno svetle. 1 steklenica s čopičem se dobi za 1 gld.; 6 steklenic za 5 gl. s poštnim povzetjem pri S. FEITH-U v Brnu na Moravskem.

MARIJACELJSKE KAPLJICE

so izvrstno zdravilo za vse želodčne bolezni; nepreseljivo zdravilo so ob slabej slasti do jedi, slabem vdihu, napananju, kišlem zdrgovanju, zvišanju po trebuhu, prehlajenju želodca, zgagi, nabiranju skamenelca, za odpravo preobilne žleme, bledice, gnjusi in riganja, glavobola od želodca, želodčevega krča, je proti otrjenju in zagati, preobjedi in prenapitji, glistam, boleznim na vraniol, jetrah in zlati žili.

Cena male steklenice z naznanilom uporabe je 40, večje pa 70 kr. Osrednja razpošiljalnica je v Kromerizah.

Marijaceljske kapljice niso skrivano zdravilo. Njih sostanski deli so naznanjeni na listku o njih uporabi.

Prave Marijaceljske kapljice se dobe shodno v vsaki lekarni s ovitku s rdečo znamko zgotovo podobno izdeljenemu.

V Gorici jih imajo lekarna Gironecchi, Cristofolotti, Kärner in Poutoni; v Sežani pa Phillip Riischel.